

ଏଲୋମେଲୋ ବୈଶାଖୀ ଭାବନା

ନନ୍ଦିନୀ ହୋସେନ

୧୨ ଏପ୍ରିଲ ୨୦୦୫

ଶିଥେଇଲାମ ଛେଲେ ମେଘେ ଦୂର୍ଜନ କେ ନିଯମେ Royel Academy of Arts ଏ । ମେଘାନେ ଗତ ୨୨ ଶେ ଜାନୁଆରୀ ଥିକେ Exhibition ଚଲିଛେ TURKS, A Journey Of A Thousand Years, 600-1600 ଆଜ ୧୨ ଏପ୍ରିଲ ଛିଲ ଶେଷ ଦିନ । ମେହି କବେ ଥିକେ ଯାବୋ ଯାବୋ କବେ ଯାଞ୍ଚିଯା ଆର ହାଇସିଲାଇ ନା । ଶେଷ ପର୍ଷ୍ଟ ଆଜ ଶେଷ ଦିନ ଯାଞ୍ଚିଯା ହେଲୋ । ଭେବେଇଲାମ କଣ ଆର ମାନୁଷ ହବେ । ହୃଦୟ ଫାଁକା ଫାଁକା ହେଲେର ମାଧ୍ୟେ ଆରାମେଇ ଦେଖୋ ଯାବେ । କିନ୍ତୁ ଶିଥେ ଗୋ ଚଙ୍ଗୁଁ ଚରକଣାଚ । ଏକାଳ ମାତ୍ରେ ନ'ଟା ଥିକେ ବିକାଳ ଛ' ଟା ପର୍ଷ୍ଟ ଚଲେ ପରିଦିନ । ଭାବନାମ ଆପ୍ନେ ସ୍ଵରେ ଦଶ ଟାର ଦିକେ ରାଞ୍ଚିଯାନା ଦିନେଇ ହବେ । କିନ୍ତୁ ଶିଥେ ଦେଖି ଟିକେଟେର ଲାଇସ ପ୍ରଧାନ ଗେଟ ଦେଇଯେ ଏକେ ବେଁକେ ମେଇନ ରାଞ୍ଚିଯା ଶିଥେ ଠିକେହେ । ଭାବନାମ ଏହି ମେରେହେ । ଡିଶରେ ଆବାର ପ୍ରବେଶ କରଣେ ନା ଅର୍ଥେକ ଦିନ ପାର ହୁୟେ ଯାଏ । ଯାଇ ହୋକ ଗାନ ଟାନ ଶୁଣେ, ଛେଲେ ମେଘେର ମାତ୍ରେ ପୁନରୁଚି କରଣେ କରଣେ ଶିଶ / ଚଲିଶ ମିନିଟି ମମୟ ପାର ହୁୟେ ଗେଲୋ । ଡିଶରେ ମୋବାଇଲ ଅଛ କବେ ଯାଞ୍ଚିଯାର ନିଯମ । କିନ୍ତୁ ଆମାର ଏକଟା ମାରାତ୍ମକ ବଦ ଅଭ୍ୟାସ ହେଲୋ, ପୁରୋଦୂରି ଅଛ ନା କବେ ଭାଇତେଶନେ ଦିଯେ ହେଲେ ଓ ବ୍ୟାଗେର ଡିଶର ରେଖେ ଦେଖ୍ଯା । ଏ ନିଯମ ଅନେକ କଥା ନିଜେର ଛେଲେ ମେଘେର କାହେଇ ଶୁଣଣେ ହସ । ଲାଇନେ ଦାଁଡିଯେ ଦାଁଡିଯେ ଏକ ବଜୁର କାହେ ବାଂଗାଦେଶ୍ ସିଏସ ଓ ଦିଲାମ ପୁଣି । ଏ ଦିକେ ଡିଶରେ ଶିଥେ ମାତ୍ର ଦେଖା ଶୁଣି କରେଛି କି କାରି ନି, ବ୍ୟାଗେର ଡିଶ ର ଉତ୍ତାନ ଦାତାମ ଶୁଣି ହେଲୋ । ଏକଟୁ ଯେ ମରେ ନୀରିବିନି ହସ, ତାର ଓ ଉତ୍ତାନ ନେଇ । ଚଲିଛେ ଗୋ ଚଲିଛେଇ । କୋନ ମତେ ମାନୁଷେର ଭୀରେ ମୈଧେଇ ବ୍ୟାଗେର ମୁଖଟା ପୁନେ ଅଛ କରଣେ ହେଲୋ । ବିକାଳ ହୁୟେ ଗେଲୋ ଦେଖା ଶେଷ ହତେ ହତେ । କିନ୍ତୁ ଆବାର କୁନ୍ତାମ ଆର କୋନକିଛୁଟେଇ ମନ ବମ୍ବଛେ ନା । କୋନମତେ ପୁ'ଟା ବହି ଆର ଚାରଟା ପୋଷି କାର୍ଡ କିନେ ବେର ହଞ୍ଚିଯା ଗେଲୋ । ଦେଖେନ୍ତେ ଏକଟା ବେଷ୍ଟରେଟେ ଆବାର ଅର୍ଡର ଦିଯେ ମୋବାଇଲ ଟା ଅନ କବେ ଦିଯେ ଯେ ବାଂଚିଲାମ । ଭାବନାମ ଏମନ ଯେ ଦୁନିଆଯ ଏ କ'ପୁଣ୍ଟାଯ ନା ଜାନି ଆମାର ଅଜାତ୍ରେ କଣ କି ପୁଣ୍ଟେ ଗେଛେ ! ମୁହିଚ ଅନ କରନେଇ ହରମୁହ କବେ ଯବ ମୋବାଇଲେ ଏମେ ଯାବେ ଆର କି ! ଯା ହୋକ । ଦୁନିଆର ଥିବା ନା ଦେନେ ଓ, voice mail ଦେଲାମ ପୁଣି । ଆମାର ଦମ ବନେର ଏକଜନ ଅର୍ଥିର ହୁୟେ ଜାନଣେ ଚେଯେଛେ, ପହେଲା ବୈଶାଖୀ ଯେ ଆର ଦୁ'ଦିନ ପର ଗୋ ଆମାର ମନେ ଆହୁ ନାକି ଭୂଲେ ମେରେ ଦିହେଛି! ଏତ୍ତନେ ବ୍ୟାଗେର ଡିଶର ମୋବାଇଲେର ଉତ୍ତାନ ପାଥାଳ ଅଷ୍ଟିର ଅବଶ୍ୟ ପରିଷକାର ହେଲୋ ।

ଆଜ ୧୨ ଇ ଏପ୍ରିଲ । ବାଂଗା ନବ ବର୍ଷେ ଆର ମାତ୍ର ଦୁ'ଦିନ ବାବି । ଆମରା ଯାରା ପରିବାରେ ଗଭେଟି ନିଜେର ଆବାମ, ଶାଦୀର କାହେ ପହେଲା ବୈଶାଖୀ ଆମେ ଆର ଓ କଦିନ ପର । ନିଜେଦେଇ ମୁଖ୍ୟା-ମୁଦ୍ରିବା ମତ ମନ୍ତ୍ରାହୁ ଦୁ'ମନ୍ତ୍ରାହୁ ପର କୋନ ଏକ ଉତ୍ତିକ ଏତେ । ଗତ ବେଶ କ'ବୁଝିବା କବେ ଅନ୍ୟ ମାଥାଯ ଏତ୍ତନ ଗାର୍ଡନ ପର୍ଷ୍ଟ ମହା ଦୁର୍ମ-ଧାରେର ମଂଗେ ପାଦିତ ହୁୟେ ଥାକେ ବାଂଗା ନବ-ବର୍ଷ, ତଥା ବୈଶାଖୀ ମେଲା । ରାତ୍ରା ପ୍ଲାଟ ବକ୍ଷ କବେ ଏକାଳ ଥିକେ ରାତ୍ର ପର୍ଷ୍ଟ ହାଜାର ହାଜାର ବାଂଗାନୀର ପଦଚାର୍ଯ୍ୟ ମୁଖ ରିତ ହୁୟେ ଉଠେ । ଶୁଦ୍ଧ ବାଂଗାନୀ ଇ ବା ବଲାହି କେନ, ମାଦା, କାମୋ କୋନ ଚାମଜାର

ମୋକ୍ଷ ଇମରେ ଥାକୁଟେ ଚାହୁଁ ନା ବାଂଗାଲୀର ଏହି ସାହେର ଉତ୍ସମୟ ଥେବେ । କିଶୋର ଦେର ଗଗନ ବିଦୀରୀ ବାଁଶିର ଶାଦୀ କାନ ଝାଲାପାଳା ହବାର ଯୋଗାର ହୟ, ଶ୍ରୁତିକେଟ ମେ ଦିନ ପ୍ରତିବାଦ କରେ ନା । ଦାଁଡିଯେ ଦାଁଡିଯେ ଶତ ଭୀତେର ମଧ୍ୟେ ଓ ତା ଉତ୍ସଦ୍ରୋଗ କରେ ।

ମେଲାଯ ପ୍ରାମାଣ୍ଡ ଚେଷ୍ଟୋ ଛଲେ ଦେଶୀୟ ଆଦଳ ଦେଖିଯାଇ । ଥାବାର ଦାବାରେ ପାଞ୍ଜା ଇନିଶ ଥାକବେ ନା ତା କି ହୟ? ପ୍ରତିବାର ଇ ଭାବି ଏବାର ପାଞ୍ଜା ଥାବାଇ ଥାବ, କିନ୍ତୁ ଶିଯେ ପୌଛାଟେ ନା ପୌଛାଟେଇ ପାଞ୍ଜା ହାଦିଶ ! ପାରେ ଓ ବଟେ ବାଂଗାଲୀରା ! ଗତବାର ଏକଟି ଛଲେ (ହୃଦୟ, ପାଞ୍ଜା ଘଟନେର ମାନିକ) ଧାନ ଖୋଲା ଏକଟା ହାନି ଦିଯିଲେଛିନ୍ତି, ପରେର ବାର ଆଗେ ଭାଗେଇ ଏମେ ପ୍ରେସ୍ ନେବେନ ଆଦା । ଶ୍ରୁତି କଷ୍ଟେ ଉତ୍ସର ଦିଯିଛିଲାମ । ଦେଖି ! କଷ୍ଟ ଟା ଆଗେ ଭାଗେ ଆମଟେ ପାରି । ମମମ୍ବା ହୃଦୟରେ ଆମି ତୋ ଆର ଏକା ନା । ମନ୍ତ୍ରେର ମବ ମଟ ବହର କେ ନିତେ ଶିଯେ ଇ ତୋ ଯତ ଦେଖି ! ଯତ ଇ ପ୍ଲାନ କାରି ଏକଟିବାର ଏକା ଏକା ମଜା କରେ ଫୁରୁହୋ, କିନ୍ତୁ ତା ଆର ହୟ କାହିଁ । ମେଲା ପ୍ରାରିଥ ଆମାର ମନ୍ତ୍ରାହ ଥାନେକ ଆଗେ ଥେବେଇ ମାଜ ମାଜ ରବ ପରେ ଯାଏ । ଦୂର ଦୂର ଫୋନ ବେଜେ ଉଠିଲା । ମବ ଟିକ ଆଛେ ତୋ ? ଥମ ! ଟିକ ଆଛେ, ଟିକ ଆଛେ ଜପତେ ଜପତେ ମାରାଟା ମନ୍ତ୍ରାହ ପାର କରିବେ ହୟ । ଦୁଇର ମାଧ୍ୟ ଯୋମେ ମେଟାନୋର ଆକୁଳ ଆଖିଙ୍କା ମବାର ମଧ୍ୟେ । ଶାର୍ପର ହତେ ଶାଇ ବାଧେ ।

ଦେଶ ଛେତ୍ରେଟି ଆଜ ବର୍ଣ୍ଣନା । କଷ୍ଟ ବୈଶାଖ ଆମେ ଯାଏ, ବାଂଲାଦେଶର ମାଟିଟେ ପା ଦିଯେ ଆର ବୈଶାଖ ଦେଖା ହୟ ନା । କୋନ ଭାବେଇ ଏହି ମମ୍ବେ ଯାନ୍ତିଯା ଟା କଥନ ଇ ଆର ହୃଦୟ ଉଠିଲା ନି । କଷ୍ଟ କଥା, କଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟ ଜୀବନେର ପ୍ରତି ଟି ପରିତେ ପରିତେ ଜମେ ଉଠିଲା । କିଛିଟି ହେଲାଯ କେଳା ଯାଏ ନା । ମାତା ହୟ । କୋଥାପରେ ଯେତେ ଟାନ ଲାଗେ । ମନେ ଆଛେ ଯେଇ ମବ ଦିନେର କଥା, ପରେମା ବୈଶାଖେର ମକାନ ଥେବେ କୋନ ମଟେ ମା'କେ ମ୍ୟାନେଜ ଟ୍ୟାନେଜ କରେ ନାନା ମବ ଅନୁଷ୍ଠାନେ, ମେଲାଯ ଫୁରେ ବେଜାନୋର ମୃତ୍ୟ । ଆଗେ ଥେବେ ଟାକା ପଢ଼ିଲା ଯୋଗାତେର ତୋଡ଼ ଜୋଡ଼ । କଷ୍ଟ ଶୁଣ ମବ ଜିନିଶ ପଣ୍ଡ ନିଯେ ମହାର୍ଦ୍ଧ ଧନ ହାତେର ମୁଠୋଯ ନିଯେ ଦିଗିଜିଯ କରେ ଛିରୋଟି । ଏଥିନ ଓ ପାଞ୍ଜା କାଳାଚାର ଆଜକେର ମତ ଏମନ ବିପୁଳ ବିକଳେ ଆଧିଦର୍ଶ ବିଷ୍ଟାର କରେନି । ମାତ୍ର ଶୁଣ ହୃଦୟରେ ବନା ଯାଏ । ନାନା ଜନ ନାନା କଥା ବଲଛେ । ମଣିଯ ବଲତେ କି ଆମାର ନିଜେର କାହେ ଓ ବ୍ୟାପାର ଟି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଲାଗିଲୋ । ମନେ ହତୋ ମନ୍ତ୍ରିତର ନାମେ ଏଟା ଯେତେ ଶାଖରେ ମାନୁଷେର ଏକ ଧରନେର ଡରମାରୀ । ଯା ହୋକା । ଏଥିନ ଆର ଯେ ମନୋଭାବ ନେଇ । ମମ୍ବେ ମବ ଇ ମଧ୍ୟ ଯାଏ ।

ଦେଶେ ଏଥିନ ପରେମା ବୈଶାଖ ଅନେକ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ପାଲିତ ହୟ । ପ୍ରତି ବଚର ଯେ ତାର ବିଶାଳତା ଯେତେଇ ଛଲେଇ । ମାନୁଷ ମାରାଦିନ ଥରେ ପାନେର ମାଧ୍ୟ ଧାନ ମେଲାଟେ ଦୂର ବାତି ଛେତେ ବେରିଯେ ଦୂର । ଆବାଲ-ସୃଜନବିଭାଗ ମେଦିନି ଦୂର ଭାବନାହିନି ଚିତ୍ରେ ମାମିଲ ହୟ ପାନେର ମେଲାଯ । ଶ୍ରୁତି ଏଥାନେ କିଛି ଆଶାଖାର କଥା କ୍ଷମତା କରିବେଇ ହୟ । ଆମାଦେର ରାଜନୈତିକ ଦମ ଶ୍ରମୋ ଏବଂ ତାର ନେତା ନେତୀରା କ୍ଷମତାର ଶାର୍ପେ ଯେ ଭାବେ ଏକଟି ଦିନେର କାହେ ନିଜେକେ ବିକିଳ୍ପେ ଦିଯିଛେନ, ବିଶେଷ କରେ ମରକାରୀ ଦମ, ଶାତେ କରେ ମୁଢ଼ୁ ହୃଦୟ ଚୁକା କୌଟୋରା କାନ ହୃଦୟ ସେଇ ହୁବେ ଏକ ଦିନ । ଏହି ଦେଶେର ଆକୁଳ ମାଧ୍ୟ ମିଶେ ଯାକା ତାର ନିଜୁଷ ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତ୍ରିତି କେ ଧର୍ମ କରାର ନାନା ଗୋପନ ଏବଂ ସକାଶ ଦାଁନିଆରା ଚଲଛେ । ଏଦେର ବ୍ୟାପାରେ ମଟେନ ମଦାଇକେ ଯାବଧାନ ହତେ ହୁବେ । ଏ ଦିନେ ଆର କୋନ ଆଶାଖାର କଥା ଉଚ୍ଛାରଣ କରିବେ ଚାହିଁ ନା । ଶୁଣୁ ଏକଟାଇ ଅନୁରୋଧ ଯେଥାନେ ଯତ ବାଂଗାଲୀ

আছেন, নিজেকো অন্তর্গত বাঁগালী মনে করেন, এক্যবদ্ধ হোন মধাই। কোন ভাবেই যেন এই সব পরগাছারা
আমাদের আবাহনকান্দের সংস্থাপি ধরণে করতে না পারে।

ভাসো ঘাসুন মকলে। শুভ নব বর্ষ।